

Ἐκδόσεις Ἑλληνίζειν

Επιμέλεια Ἐκδοσης: Διηνέκης Ποντικός
<http://dienekes.angeltowns.net/>

Τῶν αὐτῶν ἑπτὰ σοφῶν Γνώμαι

Περίανδρου τοῦ Σοφοῦ

Πᾶσιν ἄρεσκε. Καλὸν ἡσυχία. Ἐπισηφαλὲς προπέτεια. Ἄει αἱ μὲν ἡδοναὶ θνηταί, αἱ δὲ τιμαὶ ἀθάνατοι. Φίλοις ἀτυχοῦσιν ὁ αὐτὸς ἴσθι. Κέρδος αἰσχρὸν κάκιστον. Ὁ ἂν ὁμολογήσης, ποιεῖ. Ἀτυχίαν κρύπτε, ἵνα μὴ τοὺς ἐχθροὺς εὐφράνης. Ἀληθείας ἔχου. Πρᾶττε δίκαια. Ὑβριν μίσει. Ἄρχουσιν εἴκε. Ἡδονῆς κράτει. Ὅρκῳ μὴ χρῶ. Εὐσεβείας ἔχου. Ἐπαίνει τὰ καλά. Κακίας ἀπέχου. Χάριν ἀπόδος. Ἰκέτας ἔλεει. Υἱοὺς παίδευε. Σοφοὺς χρῶ. Ἔριν μίσει. Ἀγαθοῦς τίμα. Ἄκουε τὰ προσήκοντα. Αἰσχύνην φεύγε. Ἀποκρίνου ἐν καιρῷ. Πρᾶττε ἀμεταμέλητα. Μηδενὶ φθόνει. Ὁφθαλμῶν κράτει. Τὸ δίκαιον μιμοῦ. Εὐεργέτας τίμα. Ἐλπίδας νέμε. Διαβολὴν μίσει. Εὐπροσήγορος γίνου. Ἀμαρτῶν μεταβουλεύου. Χρονίαν φιλίαν φύλαττε. Πᾶσιν ἀποκρίνου. Ὁμόνοιαν δίωκε. Τοὺς ἡγεμόνας φοβοῦ. Μὴ λάλει πρὸς ἡδονήν. Μὴ πίστευε χρόνῳ. Σαυτοῦ μὴ ἀμέλει. Πρεσβύτερον αἰσχύνου. Θνήσκε ὑπὲρ πατρίδος. Μὴ ἐπὶ παντὶ λυποῦ. Ἐξ εὐγενῶν γέννα. Ἐλπίζε ὡς θνητός. Φεΐδου ὡς ἀθάνατος. Μὴ ἐπαίρου ἐπὶ δόξῃ. Μυστήριον κρύπτε. Εἴκε μεγάλοις. Καιρὸν πρόσμενε. Θνητὰ φρόνει. Δωροδόκει χρησίμως. Μὴ ἄρχου ἀδικεῖν. Λύπην φυλάττου. Ἐπὶ νεκρῷ μὴ γέλα. Φίλοις χρῶ. Συμβούλευε ἀναιτίως. Εὐφραине φίλους.

Βίαντος

Εἰς κάτοπτρον ἐμβλέψας θεώρει, καὶ εἰ μὲν καλὸς φαίνη, ἄξια τούτου πρᾶττε, εἰ δὲ αἰσχρὸς, τὸ τῆς ὄψεως ἑλλιπὲς ὠραίζε καλοκάγαθίαις. Περὶ θεοῦ μὴ λέγε κακῶς, ὅτι δ' ἔστιν ἄκουε. Ἄκουε πολλά. Λάλει ὀλίγα. Νόει καὶ τότε πρᾶττε. Ἀνάξιον ἄνδρα μὴ ἐπαινῆς διὰ πλοῦτον. Πείσας λάβε, μὴ βιασάμενος. Κτῆσαι ἐν μὲν νεότητι εὐταξίαν, ἐν δὲ γήρᾳ σοφίαν.

Πιττακοῦ

Ο μέλλεις ποιεῖν, μὴ πρόλεγε· ἀποτυχῶν γὰρ γελασθήσῃ. Παρακαταθήκην ἀπόδος. Ἀνέχου ὑπὸ τῶν πλησίον μικρὰ ἐλαττούμενος. Τὸν φίλον κακῶς μὴ λέγε, μηδὲ τὸν ἐχθρὸν φίλον ἡγοῦ. Γυναικὸς ἄρχε. Ἄπερ αὐτὸς τοῖς γονεῦσι δράσεις, τὰ αὐτὰ προσδέχου παθεῖν καὶ αὐτός. Ἄργος μὴ ἴσθι. Φίλων κριτῆς μὴ γίνου. Μὴ ἔριζε γονεῦσι, κἂν δίκαια λέγῃς. Μὴ ἄρχε, πρὶν ἄρχεσθαι μάθῃς. Ἀτυχοῦντι μὴ ἐπιγέλα. Ἡ γλῶττα μὴ προτρεχέτω τοῦ νοῦ. Μὴ ἐπιθύμει ἀδυνάτων. Μὴ σπεῦδε λαλῶν. Νόμοις πείθου. Γνώθι σαυτόν. Μηδὲν ἄγαν. Πρὸ πάντων σέβου τὸ θεῖον. Γονέας αἰδοῦ. Φιλήκοος ἔσο. Ἡδονῆς κράτει. Ἐχθραν διάλυε. Γάμει ἐκ τῶν ὁμοίων· ἦν γὰρ ἐκ τῶν κρεισσόνων γήμῃς, δεσπότης καὶ οὐ συγγενεῖς κτήσῃ.

Κλεοβούλου

Μὴ ὑπερήφανος γίνου ποτέ. Τῆς οἰκίας ἐπιμελοῦ. Τὰς βίβλους διέρχου. Τὰ φίλτατα παίδευε. Τὰ δίκαια κρίνε. Τοὺς ἀγαθοὺς ἀγαθὰ ποιεῖ. Κακολογίας ἀπέχου. Τὴν ὑπόνοιαν ἄπεχε. Τοὺς τεκόντας ὑπομονῇ νίκα. Εὐποιίας ἢς ἔτυχες μνητεκόντας ὑπομονῇ νίκα. Εὐποιίας ἢς ἔτυχες μνημόνευε. Τὸν ἐλάττω μὴ ἀποσκυβαλίσης. Ἄλλοτριῶν μὴ ἐπιθύμει. Μὴ ῥιψοκίνδυνος ἔσο. Ἀγάπα τὰ τοῦ πλησίου σου καὶ τήρει ὡς τὰ σαυτοῦ. Ὁ σὺ μισεῖς, ἐτέρῳ μὴ ποιήσης. Μὴ ἀπείλει μηδενὶ· γυναικῶδες γάρ. Θᾶττον ἐπὶ ταῖς ἀτυχίαις τῶν φίλων ἢ ταῖς εὐτυχίαις πορεύου. Λίθος χρυσοῦ βάσανος, χρυσοῦ δ' ἀνδρῶν. Εὐχῆς γὰρ οὐδὲν ἐστι τιμιώτερον. Ψευδῆς διαβολὴ τὸν βίον λυμαίνεται. Ψεῦδος δὲ μισεῖ πᾶς φρόνιμος καὶ σοφός.

Χίλωνος

Γνώθι σαυτόν. Μὴ φθόνει θνητά. Ἐγκράτειαν ἄσκει. Αἰσχροῦ φεῦγε. Χρόνου φείδου. Δικαίως κτῶ. Πλήθει ἄρεσκε. Σοφία χρῶ. Ἦθη δοκίμαζε. Ὑφορῶ μηδέν. Μίσει διαβολάς. Μὴ ἦς ἐπαχθής.

Σόλωνος

Θεὸν σέβου. Γονεῖς αἰδοῦ. Φίλοις βοήθει. Μηδενὶ φθόνει. Ἀλήθειαν ἀνέχου. Ὅρκω μὴ χρῶ. Νόμοις πείθου. Νόει τὸ δίκαιον. Θυμοῦ κράτει. Ἀρετὴν ἐπαίνει. Κακοῦς μίσει.

Θαλοῦ

Τὸν κρατοῦντα τίμα. Δοκίμαζε φίλους. Ὅμοιος σαυτῶ γίνου. Ἐπαγγέλλου μηδενί. Πολίταις μὴ θρασύνου. Τὸ παρὸν εὖ ποίει. Κακίας ἀπέχου. Δόξαν δίωκε. Ἐπιμελοῦ βίου. Εἰρήνην ἀγάπα. Ἐπαινοῦ παρὰ πᾶσι. Ψίθυρον ἄνδρα ἔκβαλε τῆς οἰκίας.

Σωσιάδου

Τῶν ἑπτὰ σοφῶν ὑποθήκαι

Ἐπου θεῶ. Νόμω πείθου. Θεοὺς σέβου. Γονεῖς αἰδοῦ. Ἦττω ὑπὲρ δικαίου. Γνώθι μαθῶν. Ἀκούσας νόει. Σαυτὸν ἴσθι. Γαμεῖν μέλλων καιρὸν γνώθι. Φρόνει θνητά. Ξένος ὢν ἴσθι. Ἔστιαν τίμα. Ἄρχε σαυτοῦ. Φίλοις βοήθει. Θυμοῦ κράτει. Φρόνησιν ἄσκει. Πρόνοιαν τίμα. Ὅρκω μὴ χρῶ. Φιλίαν ἀγάπα. Παιδείας ἀντέχου. Δόξαν δίωκε. Σοφίαν ζήλου. Καλὸν εὖ λέγε. Ψέγε μηδένα. Ἐπαίνει ἀρετὴν. Πρᾶττε δίκαια. Φίλοις εὐνόει. Ἐχθροὺς ἀμύνου. Εὐγένειαν ἄσκει. Κακίας ἀπέχου. Κοινὸς γίνου. Ἴδια φύλασσε. Ἄλλοτριῶν ἀπέχου. Εὐφημος ἴσθι. Ἄκουε πάντα. Φίλω

χαρίζου. Μηδὲν ἄγαν. Χρόνου φείδου. Ὅρα τὸ μέλλον. Ὑβριν μίσει. Ἰκέτας αἰδοῦ. Πᾶσιν ἄρμοζε. Υἱοὺς παίδευε. Ἐχων χαρίζου. Δόλον φοβοῦ. Εὐλόγει πάντας. Φιλόσοφος γίνου. Ὅσια κρῖνε. Γνοὺς πρᾶττε. Φόνου ἀπέχου. Εὐχου δυνατά. Σοφοῖς χρῶ. Ἦθος δοκίμαζε. Λαβῶν ἀπόδος. Ὑφορῶ μηδένα. Τέχνη χρῶ. Ὁ μέλλεις, δός. Εὐεργεσίας τίμα. Φθόνει μηδενί. Φυλακῆ πρόσσεχε. Ἐλπίδα αἶνει. Διαβολὴν μίσει. Δικαίως κτῶ. Ἀγαθοῦς τίμα. Κριτὴν γνώθι. Γάμους κράτει. Τύχην νόμιζε. Ἐγγύην φεῦγε. Πᾶσι διαλέγου. Ὅμοιοις χρῶ. Δαπανῶν ἄρχου. Κτώμενος ἦδου. Αἰσχύνην σέβου. Χάριν ἐκτέλει. Εὐτυχίαν εὐχου. Τύχην στέργε. Ἀκούων ὄρα. Ἐργάζου κτητά. Ἐριν μίσει. Ὅνειδος ὄρα. Ἐργάζου κτητά. Ἐριν μίσει. Ὅνειδος ἔχθαιρε. Γλώσσαν ἴσχε. Ὑβριν ἀμύνου. Κρῖνε δίκαια. Χρῶ χρήμασιν. Ἀδωροδόκητος δοκίμαζε. Αἰτιῶ παρόντα. Λέγε εἰδώς. Βίας μὴ ἔχου. Ἀλύπως βίου. Ὅμίλει πράως. Πέρας ἐπιτέλει μὴ ἀποδειλιῶν. Φιλοφρόνει πᾶσιν. Υἱοῖς μὴ καταρῶ. Γλώττης ἄρχε. Σαυτόν εὖ ποίει. Εὐπροσηγορος γίνου. Ἀποκρίνου ἐν καιρῶ. Πόνει μετὰ δικαίου. Πρᾶττε ἀμετανοήτως. Ἀμαρτάνων μετανόει. Ὁφθαλμοῦ κράτει. Βουλεύου χρόνω. Ἐπιτέλει συντόμως. Φιλίαν φύλασσε. Εὐγνώμων γίνου. Ὅμόνοιαν δίωκε. Ἀρρήτον μὴ λέγε. Τὸ κρατοῦν φοβοῦ. Τὸ συμφέρον θηρῶ. Καιρὸν προσδέχου. Ἐχθρας διάλυε. Γῆρας προσδέχου. Ἐπὶ ῥώμη μὴ καυχῶ. Εὐφημίαν ἄσκει. Ἀπέχθειαν φεῦγε. Πλούτει δικαίως. Δόξαν μὴ λείπε. Κακίαν μίσει. Μανθάνων μὴ κάμνε. Κινδύνευε φρονίμως. Ἠδόμενος μὴ λείπε. Χρησμοὺς θαύμαζε. Οὐς τρέφεις, ἀγάπα. Ἀπόντι μὴ μάχου. Πρεσβύτερον αἰδοῦ. Νεώτερον δίδασκε. Πλούτῳ ἀπίστει. Σαυτόν αἰδοῦ. Μὴ ἄρχε ὑβρίζειν. Προγόνους στεφάνου. Θνήσκε ὑπὲρ πατρίδος. Τῷ βίῳ μὴ μάχου. Ἐπὶ νεκρῷ μὴ γέλα. Ἀτυχοῦντι συνάχθου. Χαρίζου ἀβλαβῶς. Μὴ ἐπὶ παντὶ λυποῦ. Ἐξ εὐγενῶν γέννα. Ἐπαγγέλλου μηδενί. Φθιμένους μὴ ἀδίκει. Εὖ πάσχε ὡς θνητός. Τύχη μὴ πίστευε. Παῖς ὢν κόσμιος ἴσθι, ἡβῶν ἐγκρατής, μέσος δίκαιος, πρεσβύτερος εὐλογος. Τελεύτα ἀλύπως. Πλήθει ἄρεσκε. Μὴ λάλει πρὸς ἡδονήν. Ὅμολογίαις ἔμμενε. Θυσίας πρόστερον αἰδοῦ. Νεώτερον δίδασκε. Πλούτῳ ἀπίστει. Σαυτόν αἰδοῦ. Μὴ ἄρχε ὑβρίζειν. Προγόνους στεφάνου. Θνήσκε ὑπὲρ πατρίδος. Τῷ βίῳ μὴ μάχου. Ἐπὶ νεκρῷ μὴ γέλα. Ἀτυχοῦντι συνάχθου. Χαρίζου ἀβλαβῶς. Μὴ ἐπὶ παντὶ λυποῦ. Ἐξ εὐγενῶν γέννα. Ἐπαγγέλλου μηδενί. Φθιμένους μὴ ἀδίκει. Εὖ πάσχε ὡς θνητός. Τύχη μὴ πίστευε. Παῖς ὢν

κόσμιος ἴσθι, ἠβῶν ἐγκρατής, μέσος δίκαιος, πρεσβύτερος εὐλογος. Τελευτα ἄλύπως. Πλήθει ἄρεσκε. Μὴ λάλει πρὸς ἡδονήν. Ὁμολογίαις ἔμμενε. Θυσίας πρόσφερε κατὰ δύναμιν. Σαυτῶ μὴ μάχου. Μὴ ἐπὶ παντὶ λυποῦ. Τῶ βίῳ μὴ ἄχθου. Μὴ φιλαίτιος ἴσθι. Ἐπαγγέλλου μηδενὶ τὸ παράπαν. Χρόνου φείδου. Ἐνδαπανώμενος καὶ ἐφ' ἃ μὴ δεῖ, ὀλίγος ἔση ἐφ' ἃ δεῖ.

Ἄλλα τῶν αὐτῶν ἀποφθέγματα ἐκ διαφόρων συγγραφέων συνειλεγμένα

Κλεοβούλου

- Κ** μούσι' ἐν βροτοῖσι τὸ πλέον μέρος λόγων τε πλήθος· ἂν δ' ὁ καιρὸς ἀρκέσει, φρόνει τι κεδνόν· μὴ μάταιος ἢ χάρις γινέσθω.
- Ἐφη δὲ δεῖν συνοικίζεῖν τὰς θυγατέρας, παρθένους μὲν τὴν ἡλικίαν, τὸ δὲ φρονεῖν γυναίκα· ὑποδεικνύς ὅτι δεῖ παιδεύειν καὶ τὰς παρθένους.
 - Ἐλεγε δὲ τὸν φίλον δεῖν εὐεργετεῖν, ὅπως ἦ μάλλον φίλος· τὸν δὲ ἐχθρὸν φίλον ποιεῖν· φυλάσσεσθαι γὰρ τῶν μὲν φίλων τὸν ψόγον, τῶν δὲ ἐχθρῶν τὴν ἐπιβουλήν.
 - Ὅταν τις ἐξίη τῆς οἰκίας, ζητεῖτω πρότερον, τί μέλλει πράσσειν· καὶ ὅταν εἰσέλθῃ, πάλιν, τί ἔπραξε.
 - Τὰς τῆς τύχης μεταβολὰς γενναίως πειρῶ φέρειν, καὶ μήτε εὐτυχῶν ὑπερήφανος ἔσο, μήτε ἀπορῶν ταπεινός· ἀλλὰ γίνου μέτριος ἐφ' ἑκατέρας τῆς τύχης.
 - Τοῖς σοφοῖς τὸ μέτριον ὁ νόμος δέδωκε.
 - Φευγε μὲν τὸν φθόνον τῶν πολλῶν, φυλάσσου δὲ τὰς ἐπιβουλάς τῶν μισούντων.

- Δοκεῖ μάλιστα' ἂν ἔνδοξος γενέσθαι καὶ βασιλεὺς καὶ τύραννος, εἰ μηδενὶ πιστεῦοι τῶν συνόντων.
- Ὡσπερ οὐκ ἂν ἐβούλου ἐν νηὶ μακρᾷ καὶ πολυχρῶσιν πλέων βαπτίζεσθαι, οὕτω μηδὲ ἐν οἰκίᾳ αἰροῦ ὑπερμεγέθει καὶ πολυτελεῖ καθήμενος χειμάζεσθαι.
- Εἷς ὁ πατήρ, παῖδες δὲ δωδέκα· τῶν δὲ θ' ἑκάστῳ κοῦραι ἐξήκοντα, διάνδιχα εἶδος ἔχουσαι. Αἱ μὲν λευκαὶ ἔασιν ἰδεῖν, αἱ δ' αὐτὲ μέλαινα· ἃ θάναται δὲ τ' εὐδοῦσαι ἀποφθινύθουσιν ἅπασαι.

Σόλωνος

- Τ** ἔλος ὄρᾳν μακροῦ βίου.
- Οὐρος τοῦ ἀνθρωπίνου βίου ἔτεα ἑβδομήκοντα.
 - Πᾶν ἐστὶ ἀνθρώπος συμφορῆ.
 - Οὐ γὰρ τοι ὁ μέγα πλοῦσιος μάλλον τοῦ ἐπ' ἡμέρην ἔχοντος ὀλβιώτερός ἐστι, εἰ μὴ οἱ τύχη ἐπίσποιτο πάντα καλὰ ἔχοντα τελευτήσῃ εὖ τὸν βίον.
 - Σκοπέειν χρὴ παντὸς χρήματος τὴν τελευτήν, κῆ ἀποβήσεται.
 - Πολλοῖσι καὶ δὴ ὑποδέξας ὄλβον ὁ θεὸς προῤῥίζους ἀνέτρεψε.
 - Ὁ μὲν λόγος εἶδωλον τῶν ἔργων, βασιλεὺς δὲ ἰσχυρότατος τῇ δυνάμει.
 - Τὸ ἴσον πόλεμον οὐ ποιεῖ.
 - Ὁ μὲν κόρος ὑπὸ τοῦ πλοῦτου γεννᾶται, ὕβρις δὲ ὑπὸ τοῦ κόρου.
 - Ἐκείνη ἢ πόλις ἄριστα οἰκεῖται, ἐν ἣ τούτους ἀγαθοὺς ἀνδρας συμβαίνει τιμᾶσθαι, καὶ τὸ ἐναντίον, ἐν ἣ τούτους κακοὺς ἀμύνεσθαι.
 - Καλὸν μὲν ἐστὶν ἢ τυραννὶς χωρίον, οὐκ ἔχει δὲ ἀπόβασιν.
 - Ἔργμασιν ἐν μεγάλοις πᾶσιν ἀδεῖν χαλεπόν.
 - Οἱ νόμοι τοῖς ἀραχνίοις ὅμοιοι· καὶ γὰρ ἐκεῖνα, ἔαν μὲν ἐμπέσῃ τι κοῦφον καὶ ἀσθενές, στέγει, ἔαν δὲ μεῖζον, διακόψαν οἴχεται.
 - Τὸ θεῖον καὶ οἱ νομοθέται οὐ καθ' ἑαυτὰ δύνανται ὀνήσαι τὰς πόλεις· οἱ δὲ αἰεὶ τὸ πλήθος ἄγοντες, ὀνήσαι τὰς πόλεις· οἱ δὲ αἰεὶ τὸ πλήθος ἄγοντες, ὅπως ἂν γνώμης ἔχουσιν· οὕτω δὲ καὶ τὸ θεῖον καὶ οἱ νόμοι εὖ μὲν ἀγόντων εἰσὶν ὠφέλιμοι, κακῶς δὲ ἀγόντων οὐδὲν ὠφελούσιν.
 - Οἱ παρὰ τοῖς τυράννοις δυνάμενοι παραπλήσιοι εἰσι ταῖς ψήφοις ταῖς ἐπὶ τῶν λογισμῶν· καὶ γὰρ ἐκείνων ἑκάστη ποτὲ μὲν πλείω σημαίνει, ποτὲ δὲ ἥττω· καὶ τούτων οἱ τύραννοι ποτὲ μὲν ἕκαστον μέγαν ἄγουσι καὶ

λαμπρόν, ποτέ δὲ ἄτιμον.

16. Πεφυλαγμένος ἄνδρα ἕκαστον ὄρα,
μὴ κρυπτὸν ἔγχος ἔχων κραδίη, φαιδρῶ
προσεννέπη προσώπῳ, γλώσσα δὲ οἱ διχόμυθος ἐκ
μελαίνης φρενὸς γεγώνη.

17. Γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος.

18. Τοσοῦτῳ διαφέρει ἢ φρόνησις τῶν ἀρετῶν,
ὅσῳ ὄρασις τῶν ἄλλων αἰσθήσεων.

19. Ὁ πολλοῖς φοβερὸς ὢν πολλοὺς φοβείσθω.

20. Ὅσον ἐν πολέμῳ δύναται σίδηρος, τοσοῦτον
ἐν πολιτείᾳ λόγος εὖ ἔχων ἰσχύει.

21. Τὸ γήρας ὄρμος ἐστὶ τῶν κακῶν, εἰς αὐτὸ γοῦν
πάντα καταφεύγει.

22. Ἐκ χρυσοῦ ποτηρίου πίνειν φάρμακον καὶ
παρὰ φίλου εὐγνώμονος συμβουλίαν λαμβάνειν
ταυτὸν ἐστίν.

23. Ὁ κατὰ θεὸν φίλος ῥέει μέλι καὶ γάλα τοῖς
ἀληθέσι λόγοις.

24. Εἰς ἀρχὴν κατασταθεὶς μηδενὶ χρῶ πονηρῶ
πρὸς τὰς διοικήσεις· ὦν γὰρ ἂν ἐκεῖνος ἀμάρτη,
σοὶ τὰς αἰτίας τῶ ἄρχοντι ἐπιθήσουσι.

25. Γαμβροῦ ὁ μὲν ἐπιτυχῶν εὗρεν υἱόν, ὁ δὲ
ἀποτυχῶν ἀπώλεσε καὶ θυγατέρα.

26. Υἱῶ καὶ θυγατρὶ μὴ προσμειδιάσεις, ἵνα μὴ
ὑστερον δακρύσης.

27. Σπάνιον εἴσαγε τὸν πόδα πρὸς τὸν φίλον, ἵνα
μὴ σοῦ πλησθεὶς μισήσῃ σε.

28. Μηδέποτε ὀρεχθῆς κτήσασθαι φίλον τὸν μήτε
ψυχὴν μήτε σῶμα εὖ ποιῆσαι δυνάμενον.

29. Ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ Κροίσου, τίς σοι δοκεῖ
εὐδαίμων; Τέλλος, ἔφη, Ἀθηναῖος καὶ Κλέοβις καὶ
Βίτων, καὶ τὰ θρυλλούμενα.

30. Φασὶ δὲ τινες, ὅτι κοσμήσας ἑαυτὸν ὁ Κροῖσος
παντοδαπῶς καθίσας εἰς τὸν θρόνον ἤρετο
αὐτόν, εἴ τι θέαμα κάλλιον τεθέαται· ὁ δὲ,
ἀλεκτρυόνας, εἶπε, φασιανούς καὶ ταῶς· φυσικῶ
γὰρ ἄνθει κεκόσμηνται καὶ μυρίῳ καλλίονι.

31. Ἐρωτηθεὶς, διὰ τί κατὰ πατροκτόνου νόμον
οὐκ ἔθηκε, διὰ τὸ ἀπελπίσαι, ἔφη.

32. Ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν ἦκιστα ἀδικοῖεν οἱ
ἄνθρωποι, εἰ ὁμοίως, ἔφη, ἄχθονται τοῖς
ἀδικουμένοις οἱ μὴ ἀδικούμενοι.

33. Δακρῶν τὸν παῖδα τελευτήσαντα, πρὸς τὸν
εἰπόντα· ἀλλ' οὐδὲν ἀνύτεις, εἶπε, δι' αὐτὸ τοῦτο
δακρῶν, ὅτι οὐδὲν ἀνύτω.

34. Ἐρωτηθεὶς πῶς ἂν ἄριστα αἱ πόλεις οἰκοῖντο,
εἶπεν, ἐὰν μὲν οἱ πολῖται τοῖς ἄρχουσι πείθωνται,
οἱ δὲ ἄρχοντες τοῖς νόμοις.

35. Ἐρωτηθεὶς ὑπὸ Περιάνδρου παρὰ πότον, ἐπεὶ
σιωπῶν ἐτύγχανε, πότερα διὰ λόγων σπάνιν ἢ διὰ
μωρίαν σιωπᾶ, «ἀλλ' οὐδεὶς ἂν» εἶπε «μωρὸς ἐν

συμποσίῳ σιωπᾶν δύναται.»

36. Παρὰ πότον τοῦ ἀδελφιδοῦ αὐτοῦ μέλος τι
Σαπφοῦς ἄσαντος, ἤσθη τῷ μέλει καὶ προσέταξε
τῷ μειρακίῳ διδάξαι αὐτόν· ἐρωτήσαντος δὲ
τινος, διὰ ποίαν αἰτίαν τοῦτο ἐσπούδακεν, ὁ δὲ
ἔφη· ἵνα μαθῶν αὐτὸ ἀποθάνω.

37. Ἐρωτηθεὶς, εἰ τοὺς ἀρίστους Ἀθηναῖοις
νόμους ἔγραψεν, ὦν ἂν, ἔφη, προσεδέξαντο τοὺς
ἀρίστους.

38. Τῆς Πεισιστράτου δημαγωγίας, ὅτι τυραννίδος
ἦν μηχανήμα, φανερᾶς γενομένης, μηδενὸς
ἀμύνεσθαι μηδὲ κωλύειν τολμῶντος, ὁ Σόλων
ἔξενεγκάμενος τὰ ὄπλα καὶ πρὸ τῆς οἰκίας
θέμενος, ἠξίου βοηθεῖν τοὺς πολίτας· πέμψαντος
δὲ Πεισιστράτου πρὸς αὐτόν καὶ πυνθανομένου,
τίνι πεποιθῶς ταῦτα πράττει· τῷ γήρᾳ, εἶπεν.

39. Προσπύσαντος αὐτῷ τινος, ἠνέσχετο,
μεμψαμένου δὲ αὐτῷ ἐτέρου ἐπὶ τούτῳ, εἶτα οἱ
μὲν ἀλιεῖς, εἶπεν, ὑπομένουσι ραίνεσθαι τῇ
θαλάσῃ, ἵνα κωβιὸν θηράσωσιν· ἐγὼ δ' οὐκ
ἀνάσχωμαι τὸ αὐτὸ παθεῖν, ἵνα ἄνθρωπον
ἀλιεύσω;

40. Ἐάν τις μὴ τρέφῃ τοὺς γονέας, ἄτιμος ἔστω·
ἀλλὰ καὶ ὁ τὰ πατρῶα κατεδηδοκῶς ὁμοίως.

41. Υἱῶ τρέφειν τὸν πατέρα μὴ διδασκόμενον
τέχνην ἐπάναγκες μὴ εἶναι.

42. Ὁ ἀργὸς ὑπεύθυνος ἔστω παντὶ τῷ βουλομένῳ
γράφεσθαι.

43. Ὁ ἡταιρικῶς τοῦ βήματος εἰργέσθω.

44. Ὁ ἐπίτροπος τῇ τῶν ὄρφανῶν μητρὶ μὴ
συνοικεῖτω.

45. Εἰς ὃν ἡ οὐσία ἔρχεται τῶν ὄρφανῶν
τελευτησάντων, μὴ ἐπιτροπευέτω.

46. Δακτυλιογλύφῳ μὴ ἐξέστω σφραγίδα
φυλάττειν τὴν τοῦ πραθέντος δακτυλίου.

47. Ἐὰν ἓνα ὀφθαλμὸν ἔχοντος ἐκκόψῃ τις,
ἀντεκκόπτειν τοὺς δύο.

48. Ἄ μὴ ἔθου, μὴ ἀνέλη· εἰ δὲ μὴ, θάνατος ἢ
ζημία.

49. Τῷ ἄρχοντι, ἂν μεθύων ληφθῇ, θάνατος ἢ
ζημία ἔστω.

50. Ὁ ἐν στάσει μηδετέρας μερίδος γενόμενος
ἄτιμος ἔστω.

51. Μοιχὸν ἀνελεῖν τῷ λαβόντι θέμις ἔστω· ἐὰν δ'
ἀρπάσῃ τις ἐλευθέραν γυναῖκα καὶ βιάσῃται,
ζημία ἔστω ἑκατὸν δραχμαί· κἂν προαγωγεύῃ,
δραχμαὶ εἴκοσι.

52. Παντὶ λαβεῖν δίκην ὑπὲρ τοῦ κακῶς
πεπονθότος ἐξέστω.

53. Τὸν τεθνηκότα μηδεὶς κακῶς ἀγορευέτω.

54. Ζῶντα κακῶς λέγων πρὸς ἱεροῖς καὶ

δικαστηρίοις καὶ ἀρχείοις καὶ θεωρίας οὔσης ἀγώνων τρεῖς δραχμαὶ τῷ ἰδιώτῃ, δύο δ' ἄλλας εἰς τὸ δημόσιον ἀποτινέτω.

55. Ἐπὶ τοῖς σώμασι δανεῖζειν μὴ ἐξέστω.

56. Δῶρον λαβεῖν ἀνδρὶ παρὰ γυναικὸς καὶ γυναικὶ παρ' ἀνδρὸς μὴ ἐξέστω.

57. Ἐρομένου τινὸς αὐτόν, τί νομίζεις τὸ γῆρας; ἀπεκρίνατο· τοῦ ζῆν χειμῶνα.

58. Μῆτε ἀρχέτω ὁ σφόδρα νέος, μῆτε συμβουλευέτω, εἰ καὶ ἄριστα δοκοίη γνώμη ἔχειν.

59. Ὀνειδιζόμενός ποτε, ὅτι δίκην ἔχων ἐμισθώσατο ῥήτορα· καὶ γάρ, ἔφη, ὅταν δεῖπνον ἔχω, μάγειρον μισθοῦμαι.

60. Δοκεῖ μάλιστα ἂν ἔνδοξος γενέσθαι καὶ βασιλεὺς καὶ τύραννος, εἰ δημοκρατίαν ἐκ μοναρχίας κατασκευάσειε τοῖς πολίταις, τύραννος, εἰ δημοκρατίαν ἐκ μοναρχίας κατασκευάσειε τοῖς πολίταις.

61. Δόσεις κύριαι τῶν τελευτώντων.

62. Ὅ τῶν περισσῶν ζῆλος εὐθύς ἀκολουθεῖ καὶ συνοικίζεται τῇ χρεῖα τῶν ἀναγκαίων.

63. Τὸν ὑπερουράνιον τόπον οὔτε τις ὕμνησε τῶν τῆδε ποιητῆς οὔτε ὕμνήσει κατ' ἀξίαν.

Χίλωνος

- Μ**αντικὴν μὴ ἐχθαίρειν. 2. Πρόνοια περὶ τοῦ μέλλοντος, λογισμῶ καταληπτῇ, ἀνδρός ἐστὶν ἀρετῇ.
3. Ἡρεμία χρῶ.
4. Ἐν λιθίναις ἀκόναις ὁ χρυσὸς ἐξετάζεται διδοῦς βάσανον φανεράν, ἐν δὲ χρυσῷ ἀνδρῶν ἀγαθῶν τε κακῶν τε νοῦς ἔδωκ' ἔλεγχον.
5. Πλοῦτος κακίας μᾶλλον ἢ καλοκαγαθίας ἐστὶν ὑπηρετής.
6. Τί ἐστι πλοῦτος; θησαυρὸς κακῶν, ἐφόδιον ἀτυχημάτων, χορηγία πονηρίας.
7. Πλοῦτος ἀπὸ κακῆς ἐργασίας ἐπιγενόμενος ἐπιφανέστερον ὄνειδος κέκτηται.
8. Δαπανώμενος ἐφ' ἃ μὴ δεῖ, ὀλίγος ἔση ἐφ' ἃ δεῖ.
9. Τὸ μὴ κεκτηῖσθαι πλοῦτον βλάβην οὐ κομίζει τοσαύτην· τὸ δὲ τοῖς οὔσι κακῶς κεχρηῖσθαι ἀπόλλυσι τὸν ὄντως, φασί, βίον κεχρημένον βίου.
10. Πρὸς τὸν ἀδελφὸν δυσφοροῦντα, ὅτι μὴ ἔφορος ἐγένετο, αὐτοῦ ὄντος· ἐγὼ μὲν, ἔφη, ἐπίσταμαι ἀδικεῖσθαι, σὺ δ' οὔ.
11. Φασὶ δ' αὐτοῦ καὶ Αἴσωπον πυθέσθαι, ὁ Ζεὺς τί εἶη ποιῶν, τὸν δὲ φάναι· τὰ μὲν ὑψηλὰ ταπεινοῦν, τὰ δὲ ταπεινὰ ὑψοῦν.

12. Ἐρωτηθεὶς, τί τι διαφέρουσιν οἱ πεπαιδευμένοι τῶν ἀπαιδευτῶν, ἔφη, ἐλπίσιν ἀγαθαῖς.

13. Ἐρωτηθεὶς, τί δύσκολον, ἔφη, τὸ τὰ ἀπόρρητα σιωπῆσαι, καὶ σχολὴν εὖ διαθέσθαι, καὶ ἀδικούμενον δύνασθαι φέρειν.

14. Ἀκούσας τινὸς λέγοντος μηδένα ἔχειν ἐχθρόν, ἠρώτησεν, εἰ μηδένα φίλον ἔχει, νομίζων ἐξ ἀνάγκης ἐπακολουθεῖν καὶ συνεμπλέκεσθαι φιλίαις ἀπεχθείας.

15. Ἐρωτηθεὶς, τί χαλεπώτατον, «τὸ γινώσκειν ἑαυτὸν» ἔφη· πολλὰ γὰρ ὑπὸ φιλαυτίας ἕκαστον ἐ αὐτῷ προστιθέναι.

16. Λυπούμενος τινὸς ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ κακοῖς, εἶπεν· εἰ τὰ πάντων κατανοήσης, ἦττον ἐπὶ τοῖς σαυτοῦ δυσφορήσεις.

17. Τὸν ἄρχοντα χρὴ μηδὲν φρονεῖν θνητόν, ἀλλὰ πάντα ἀθάνατα.

18. Χίλων καλούμενος ἐπὶ τὸ δεῖπνον. οὐ πρότερον ὠμολόγησεν, ἢ πυθέσθαι τῶν κεκλημένων ἕκαστον. Ἐφη γάρ, ὅτι σύμπλουν ἀγνώμονα δεῖ φέρειν καὶ σύσκηνον, οἷς συμπλεῖν ἀνάγκη καὶ συστρατεύεσθαι· τὸ δὲ συμπόταις ἑαυτὸν, ὡς ἔτυχε, καταμιγνύειν οὐ νοῦν ἔχοντος ἀνδρός ἐστίν.

19. Χίλων φιλάργυρον ἰδὼν ἐκφερόμενον ἔφη· Οὐτός βίον ἀβίωτον ζήσας ἐτέροις βίον καταλέλοιπεν.

Πιττακοῦ

Τὸ ἥμισυ τοῦ παντὸς πλεῖον. 2. Χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι.

3. Ἀρχὴ ἀνδρα δεικνύει.

4. Ἀνάγκη δ' οὐδὲ θεοὶ μάχονται.

5. Τὰς νίκας ἄνευ αἵματος ποιοῦ.

6. Εὐχάριστον ὁ χρόνος.

7. Ἡδονὴ σὺν τῷ καλῷ δίκαιον.

8. Συνετῶν ἀνδρῶν, πρὶν γενέσθαι τὰ δυσχερῆ, προνοῆσαι ὅπως μὴ γένηται, ἀνδρείων δέ, γενόμενα εὖ θέσθαι.

9. Ἐχοντα δεῖ τόξον τε καὶ ἰοδόκον φαρέτραν στεῖχειν ποτὶ φῶτα κακόν· πιστὸν γὰρ οὐδὲν γλῶσσα διὰ στόματος λαλεῖ διχόμυθον ἔχουσα καρδίη νόημα.

10. Τῶν μὲν ἀγρίων θηρίων κάκιστον ὁ τύραννος, τῶν δὲ ἡμέρων ὁ κόλαξ.

11. Νόμος. Τῷ μεθύοντι, ἐὰν ἀμάρτη, διπλῆ ζημία ἔστω.

12. Κροίσου διδόντος χρήματα οὐκ ἐδέξατο, εἰπὼν ἔχειν ὦν ἐβούλετο διπλάσια· ἄπαιδος γὰρ

τάδελοφού τελευτήσαντος κεκληρονομηκέναι.

13. Τῶν Κυμαίων πεμψάντων αὐτῷ φονέα, μαθῶν καὶ ἀπολύσας εἶπε· συγγνώμη μετανοίας κρείσσων.

14. Ἐρωτηθεῖς, τί ἄριστον; ἔφη τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν, καὶ ὑπὸ Κροίσου, τίς ἀρχὴ μεγίστη; ἢ τοῦ ποικίλου, ἔφη, ξύλου, σημαίνων τὸν νόμον.

15. Ἐρωτηθεῖς ὑπὸ Μυρσίλου, τί παράδοξον εἶη ἔωρακῶς, ἀπεκρίνατο τύραννον γέροντα.

16. Ἐπύθετό τινος, διότι οὐ βούλεται γῆμαι· τοῦ δὲ φήσαντος· ἔαν μὲν καλὴν γῆμω, ἔξω κοινήν, ἔαν δὲ αἰσχράν, ἔξω ποιήν· Οὐμενοῦν, ἔφη, ἀλλ' ἔαν μὲν καλὴν γῆμης, οὐχ ἔξεις ποιήν, ἔαν δὲ αἰσχράν, οὐχ ἔξεις κοινήν.

17. Ἐρωτηθεῖς, εἰ λανθάνει τις τοὺς θεοὺς φαῦλόν τι ποιῶν, εἶπεν· οὐ, οὐδὲ διανοούμενος.

18. Ὁ Πιττακὸς ἐκεῖνος, οὐ μέγα μὲν ἀνδρείας, μέγα δὲ σοφίας καὶ δικαιοσύνης κλέος, εἰστία ξένους. ἐπελθοῦσα δὲ ἡ γυνὴ μετ' ὀργῆς ἀνέτρεψε τὴν τράπεζαν· τῶν δὲ ξένων διατραπέντων· Ἐκάστω τι ἔφη. ἡμῶν κακὸν ἐστίν. ᾧ δὲ τοῦμόν, ἄριστα πράττει.

Οὗτος μακάριος ἐν ἀγορᾷ νομίζεται,

Ὅταν δ' ἀνοίξῃ τὴν θύραν, τρισάθλιος.

Γυνὴ κρατεῖ πάντων, ἐπιτάττει, μάχετ' αἰεὶ.

Ἄπο πλειόνων ὀδυνᾶτ', ἐγὼ δ' ἀπ' οὐδενός.

19. Πιττακὸς ἐν τῇ Μιτυλήνῃ κατεσκεύασε τοῖς ἱεροῖς κλίμακα, εἰς οὐδεμίαν μὲν χρῆσιν ἐπιτήδειον, αὐτὸ δὲ τοῦτο ἀνάθημα εἶναι, αἰνιττόμενος τὴν ἐκ τῆς τύχης ἄνω καὶ κάτω μετάπτωσιν τρόπον τινά, τῶν μὲν εὐτυχοῦντων ἀνιόντων, κατιόντων δὲ τῶν δυστυχοῦντων.

20. Παρακαλούμενος υἱῷ καὶ πατρὶ διαιτῆσαι, εἶπε πρὸς τὸν υἱόν· εἰ μὲν ἀδικώτερα μέλλεις λέγειν τοῦ πατρός, κατακριθήσῃ· εἰ δὲ δικαιοτέρα, διὰ τοῦτο αὐτὸ ἄξιός εἰ κατακριθῆναι.

21. Πρὸς τὸν Φωκαϊκὸν φάσκοντα δεῖν ζητεῖν ἄνθρωπον σπουδαῖον, ἂν λῖαν, ἔφη, ζητῆς, οὐχ εὐρήσεις.

22. Πιττακὸς Περιάνδρῳ τῷ Κορινθίῳ παρήνει μὴ μεθύσκεσθαι, μηδὲ κωμάζειν, ἴν', ἔφη, μὴ γνωσθῆς οἶος ὦν τυγχάνεις, ἀλλ' οὐχ οἶος προσποιῆ.

23. Κάτοπτρον εἶδους χαλκός ἐστ', οἶνος δὲ νοῦ.

24. Οἱ νέοι φιλοχρήματοι ἤκιστα διὰ τὸ μήπω ἐνδείας πεπειῶσθαι, ὥσπερ τὸ Πιττακοῦ ἔχει ἀπόφθεγμα εἰς Ἀμφιάραον.

25. Πρὸς τοὺς πυνθανομένους, τί ἀφανές; τὸ μέλλον; ἔφη.

26. Ξεῖνος Ἀταρνείτης τις ἀνήρετο Πιττακὸν οὕτω,

τὸν Μιτυληναῖον, παῖδα τὸν Ὑρράδιου· ἄττα γέρον, δοῖός με καλεῖ γάμος· ἢ μία μὲν δὴ νύμφη καὶ πλούτῳ καὶ γενεῇ κατ' ἐμέ· ἢ δ' ἑτέρα προβέβηκε. Τί λῶϊον; εἰ δ' ἄγε σὺν μοι βούλευσον, ποτέρην εἰς ὑμέναιον ἄγω.

Εἶπεν. Ὁ δὲ σκίπωνα, γεροντικὸν ὄπλον, αἰείρας·

Ἦ νῖδε, κείνοι σοὶ πᾶν ἐρέουσιν ἔπος.

Οἱ δ' ἄρ' ὑπὸ πληγῆσι θαὸς βέμβικας ἔχοντες ἔστρεφον εὐρείῃ παῖδες ἐνὶ τριόδῳ.

Κείνων ἔρχεο, φησί, μετ' ἴχνια. Χῶ μὲν ἐπέστη

πλησίον· οἱ δ' ἔλεγον· Τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα.

Ταῦτ' αἴων ὁ ξεῖνος ἐφείσατο μείζονος οἴκου

δράξασθαι, παίδων κληδόνι συνθέμενος

τὴν δ' ὀλίγην, ὡς κείνος, ἐς οἶκον ἀπήγετο

νύμφην.

Οὕτω καὶ σὺ Δίῳ τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα.

Θαλέω

Πάντα πλήρη θεῶν.

2.

Οὗτι τὰ πόλλ' ἔπεα φρονίμην ἀπεφίηατο δόξαν·

ἔν τι μάτευε σοφόν,

ἔν τι κεδνὸν αἰροῦ.

κλείσεις γὰρ ἀνδρῶν κωτίλων γλώσσας

ἀπεραντολόγους.

3. Τί πρεσβύτατον; θεός· ἔφη Θαλῆς. ἀγέννητον γὰρ ἐστίν. Τί μέγιστον; τόπος· τᾶλλα μὲν γὰρ ὁ κόσμος, τὸν δὲ κόσμον οὗτος περιέχει. Τί κάλλιστον; κόσμος· πᾶν γὰρ τὸ κατὰ τάξιν τοῦτου μέρος ἐστίν. Τί σοφώτατον; χρόνος· τὰ μὲν γὰρ εὕρηκεν οὗτος ἤδη, τὰ δὲ εὐρήσει. Τί κοινότατον; ἐλπὶς· καὶ γὰρ οἷς ἄλλο μηθέν, αὕτη πάρεστι. Τί ὦ φελιμώτατον; ἀρετὴ· καὶ γὰρ τᾶλλα τῷ χρῆσθαι καλῶς ὠφέλιμα ποιεῖ. Τί βλαβερώτατον; κακία· καὶ γὰρ τὰ πλεῖστα βλάπτει παραγενομένη. Τί ἰσχυρότατον; ἀνάγκη· μόνον γὰρ ἀνίκητον. Τί ῥᾶστον; τὸ κατὰ φύσιν· ἐπεὶ πρὸς ἡδονάς γε πολλάκις ἀπαγορεύουσιν.

4. Δεῖ τὰ μὲν εἰκότα λέγειν, τὰ δὲ ἀμήχανα σιωπᾶν.

5. Δεῖ τοῖς ἐχθροῖς καὶ περὶ τῶν πιστῶν ἀπιστεῖν, τοῖς δὲ φίλοις καὶ τὰ ἄπιστα πιστεύειν.

6. Τῆς μητρὸς ἀναγκαζούσης αὐτὸν γῆμαι, νῆ Δία, ἔλεγεν, οὐδέπω καιρός. Εἶτα ἐπειδὴ παρήβησεν, ἐγκειμένης εἶπε· οὐκέτι καιρός.

7. Ἐρωτηθεῖς, διὰ τί ἀκμάζων οὐκ ἐπαιδοποίησεν, ἀπεκρίνατο· διότι τὸ ζῆν οὐκ ἐβουλόμην λύπαις αὐθαίρετοῖς κατεγγυῆσαι.

8. Βουλόμενος δεῖξαι ῥᾶδιον εἶναι πλουτεῖν,

φορᾶς μελλούσης ἐλαιῶν ἔσσεσθαι, προνοήσας ἐμισθώσατο τὰ ἐλαιουργεῖα, καὶ πάμπλειστα συνείλε χρήματα.

9. Ἐφασκε τριῶν τούτων ἔνεκα χάριν ἔχειν τῇ τύχῃ, πρῶτον μὲν ὅτι ἄνθρωπος ἐγένετο καὶ οὐ θηρίον, εἶτα ὅτι ἀνὴρ καὶ οὐ γυνή, τρίτον ὅτι Ἕλληνα καὶ οὐ βάρβαρος.

10. Οὐδὲν ἔφη τὸν θάνατον διαφέρειν τοῦ ζῆν. Σὺ οὖν, ἔφη τις, διὰ τί οὐκ ἀποθνήσκεις; Ὅτι, ἔφη, οὐδὲν διαφέρει.

11. Πρὸς τὸν πυθόμενον, τί πρότερον ἐγεγόνει, νύξ ἢ ἡμέρα· ἢ νύξ, ἔφη, μιᾷ ἡμέρᾳ πρότερον.

12. Ἐρωτησέ τις αὐτόν, εἰ λήθοι θεοὺς ἄνθρωπος ἀδικῶν· ἀλλ' οὐδὲ διανοούμενος, ἔφη.

13. Πρὸς τὸν μοιχὸν ἐρόμενον, εἰ ὁμόσει μὴ μεμοιχευκέναι· Οὐ χεῖρον, ἔφη, μοιχείας ἐπιπορκία;

14. Ἐρωτηθεὶς, τί δύσκολον, ἔφη· τὸ ἑαυτὸν γνῶναι. τί δὲ εὐκόλον; τὸ ἄλλω ὑποτίθεσθαι. τί ἡδιστον; τὸ ἐπιτυγχάνειν. τί τὸ θεῖον; τὸ μήτε ἀρχὴν ἔχον μήτε τελευτήν. τί δυσεύρετον εἶη τεθεαμένος; γέροντα ἔφη τύραννον. πῶς ἂν τις ἀτυχίαν ῥᾶστα φέροι; εἰ τοὺς ἐχθροὺς χεῖρον πράσσοντας βλέποι. πῶς ἂν ἄριστα καὶ δικαιοτάτα βιώσαιμεν; ἂν ἂ τοῖς ἄλλοις ἐπιτιμῶμεν, αὐτοὶ μὴ δρώμεν. τίς εὐδαίμων; ὁ τὸ μὲν σῶμα ὑγιής, τὴν δὲ τύχην εὐπορος, τὴν δὲ ψυχὴν εὐπαίδευτος.

15. Ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τίνος, πόσον ἀπέχει τὸ ψεῦδος τοῦ ἀληθοῦς· ὅσον, ἔφη, ὀφθαλμοὶ τῶν ὧτων.

16. Θαλῆς ἔφησεν, ὅτι σαφέστατος ἔλεγχος πραγμάτων ἀπάντων ἐστὶν ὁ χρόνος· οὗτος γὰρ τὴν ἀλήθειαν ἐμφανίζει.

17. Θαλῆς ἔφησεν, εὐδαιμονίαν ἄρχοντος νομίζειν, εἰ ἐτελεύτησε γηράσας κατὰ φύσιν.

18. Θαλῆς μὲν εἰ καὶ ἐκ τοῦ ὕδατός φησι συνεστάναι πάντα, ἀλλ' ὅμως καὶ τοῦτο βούλεται μεταβάλλειν· ἄμεινον δὲ καὶ αὐτοῦ τὴν ῥῆσιν προσθεῖναι ἐκ τοῦ δευτέρου περὶ τῶν ἀρχῶν ἔχουσαν ὧδέ πως· Τὰ μὲν οὖν πολυθρύλητα τέτταρα, ὧν τὸ πρῶτον ὕδωρ εἶναί φαμεν καὶ ὡσανεὶ μόνον στοιχεῖον τίθεμεν, πρὸς σύγκρισίν τε καὶ πῆξιν καὶ σύστασιν τῶν ἐγκοσμίων πρὸς ἄλληλα συγκεράννυται. πῶς δέ, ἤδη λέλεκται ἡμῖν ἐν τῷ πρώτῳ. Ἐναργῶς ἐνταῦθα δηλὸς ἐστὶν ὡς ἀξιοῖ εἰ; ἄλληλα μεταβάλλειν τὰ στοιχεῖα.

Βίαντος

 στοῖσιν ἄρεσκε πᾶσιν, ἐν πόλει αἴκε μένης· πλείστα γὰρ ἔχει χάριν· αὐθάδης δὲ τρόπος πολλάκι δὴ βλαβεράν ἐξέλαμψεν ἄταν.

2. Τὸ μὲν ἰσχυρὸν γενέσθαι τῆς φύσεως ἔργον· τὸ δὲ λέγειν δύνασθαι τὰ συμφέροντα τῇ πόλει ψυχῆς ἴδιον καὶ φρονήσεως· εὐπορία δὲ χρημάτων πολλοῖς καὶ διὰ τύχην περιγίνεται.

3. Ἀτυχῆς ὁ ἀτυχίαν μὴ φέρων.

4. Νόσος ψυχῆς τὸ τῶν ἀδυνάτων ἐρᾶν.

5. Ἀλλοτρίων κακῶν ἀμνημόνευτος ἴσθι.

6. Οὕτω πειρῶ ζῆν ὡς καὶ ὀλίγον καὶ πολὺν χρόνον βιωσόμενος.

7. Οἱ ἀγαθοὶ εὐαπάτητοι.

8. Ἐοῖκασι τοῖς ὄμμασι τῆς γλαυκὸς οἱ περὶ τὴν ματαιάν σοφίαν ἠσχοληκότες· καὶ γὰρ ἐκείνης αἰ ὄψεις νυκτὸς μὲν ἔρρωνται, ἡλίου δὲ λάμψαντος ἀμαυροῦνται· καὶ τούτων ἡ διάνοια ὀξυτάτη μὲν ἐστὶ πρὸς τὴν ματαιότητος θεωρίαν, πρὸς δὲ τὴν ἀληθινοῦ φωτὸς κατακίνησιν ἐξαμαυροῦται.

9. Τόπων μεταβολαὶ οὔτε φρόνησιν διδάσκουσιν, οὔτε ἀφροσύνην ἀφαιροῦνται.

10. Οἱ φρόνιμοι μᾶλλον ὑπὸ τῶν ἀφρόνων, ἢ οἱ ἄφρονες ὑπὸ τῶν φρονίμων ὠφελοῦνται· οὗτοι μὲν γὰρ φυλάττονται τὰς ἐκείνων ἀμαρτίας, ἐκείνοι δὲ τὰς τούτων μὴ μιμοῦνται κατορθώσεις.

11. Δεῖ τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα μεμνήσθαι μὲν τῶν γεγενημένων, πράττειν δὲ τὰ ἐνεστώτα, περὶ δὲ τῶν μελλόντων ἀσφαλιζέσθαι.

12. Μία ἐστὶν ἀρχὴ τοῦ καλῶς βουλευέσθαι τὸ γνῶναι περὶ ὅτου ὁ λόγος· εἰ δὲ μή, τοῦ παντὸς ἀμαρτάνειν ἀνάγκη.

13. Τοὺς αἰτουμένους παρὰ τῶν θεῶν φρένας ἀγαθὰς, καὶ μὴ ἑαυτοὺς παιδεύοντας ἀναισθήτους ἔφασκεν εἶναι. οὔτε γὰρ ζωγράφον εὐχόμενον τοῖς θεοῖς δοῦναι αὐτῷ γραμμὴν καὶ εὐχροίαν, λαβεῖν ἂν, εἰ μὴ μάθοι τέχνην, οὔτε μουσικὸν γενέσθαι ποτ' ἂν ἔνεκεν εὐχῆς, εἰ μὴ τὰ μουσικὰ μάθοι. τὸν δὲ αὐτὸν τρόπον οὗτ' ἂν φρόνιμόν τινα γενέσθαι εὐχόμενον, εἰ μὴ τούτων τὴν μάθησιν λάβοι.

14. Ἐρωτηθεὶς, τί δυσχερές, τὴν ἐπὶ τὸ χεῖρον, ἔφη, μεταβολὴν εὐγενῶς ἐνεγκεῖν.

15. Ἐρωτηθεὶς, ποῖος τῶν θανάτων κακός, ἔφη, ὁ ἀπὸ τῶν νόμων ὑπαγόμενος.

16. Ἐρωτηθεὶς, τίς ἄριστος σύμβουλος; Ὁ καιρός, ἔφη.

17. Συμπλέων ποτὲ ἀσεβέσι, χεῖμαζομένης τῆς νεῶς κἀκείνων τοὺς θεοὺς ἐπικαλουμένων, Σιγᾶτε, ἔφη, μὴ αἰσθωνταὶ ὑμᾶς ἐνθάδε πλέοντας.

18. Ἐρωτηθεὶς ὑπ' ἀσεβοῦς ἀνθρώπου, τί ποτὲ ἐστὶν εὐσέβεια; εἰσίγα· τοῦ δὲ τὴν αἰτίαν τῆς σιγῆς πυθομένου, Σιωπῶ, ἔφη, ὅτι περὶ τῶν οὐδὲν σοὶ προσηκόντων πυνθάνη.

19. Ἐρωτηθεὶς, τί γλυκὸ ἀνθρώποις; Ἐλπίς, ἔφη.

20. Ἐρωτηθεῖς, τί ἂν εἶη τῶν κατὰ βίον ἄφοβον, εἶπεν, Ὁρθή συνείδησις.
21. Θανάτῳ μέλλων καταδικάζειν τινὰ ἐδάκρυσεν. Εἰπόντος δέ τινος, τί παθὼν αὐτὸς καταδικάζεις καὶ κλαίεις; εἶπεν, ὅτι ἀναγκαῖόν ἐστι τῇ μὲν φύσει τὸ συμπαθεῖς ἀποδοῦναι, τῷ δὲ νόμῳ τὴν ψῆφον.
22. Τῷ πυθομένῳ, τί τῶν ζῶων χαλεπώτατόν ἐστιν, ἀπεκρίνατο, ὅτι τῶν μὲν ἀγρίων ὁ τύραννος, τῶν δὲ ἡμέρων ὁ κόλαξ.
23. Ἀμάσιδι κελευσθεὶς τὸ χρηστότατον ὁμοῦ καὶ φαυλότατον ἐπέμψαι κρέας τοῦ ἱερείου, τὴν γλῶτταν ἐξελὼν ἀπέπεμψεν, ὡς καὶ βλάβας καὶ ὠφελείας τοῦ λέγειν ἔχοντος μεγίστας.
24. Θεασάμενος μάχαιραν ἐρρίμμενην ἔφη· Τίς σε ἀπώλεσεν, ἢ τίνα σύ;
25. Ἥδιον ἔλεγε δικάζειν μεταξὺ ἐχθρῶν ἢ φίλων· τῶν μὲν γὰρ φίλων πάντως ἐχθρὸν ἔσεσθαι τὸν ἕτερον, τῶν δὲ ἐχθρῶν τὸν ἕτερον φίλον.
26. Ἐρωτηθεῖς, τί ποιῶν ἄνθρωπος τέρπεται, ἔφη, Κερδαίνων.
27. Ἔλεγε δεῖν καὶ φιλεῖν ὡς μισήσοντας· τοὺς γὰρ πλείστους εἶναι κακοῦς.
28. Μακάριός ἐστιν ὁ πλουτῶν καὶ ὦν ἐπιθυμεῖ ἀπολαύων· ὁ δὲ μὴ ἐπιθυμῶν μακαριώτερος.
29. Βίας, ἐπικαλουμένου τινὸς τὸν θάνατον ἐπὶ τέκνων ἀπωλεία, ἔφη, Τί αὐτὸν καλεῖς, ἄνθρωπε; οὐκ, ἂν μὴ καλέσης, ἤξει;
30. Τῷ υἱεὶ πρὸς Αἰγυπτίους ἀπαίροντι καὶ πυνθανομένῳ, τί ἂν ποιῶν αὐτῷ μάλιστα κεχαρισμένα πράττοι, Ἐφόδιον, ἔφη, πρὸς γῆρας κτησάμενος, τὴν ἀρετὴν δηλαδὴ τὸ ἐφόδιον λέγων.
31. Ὁ πλωτικός μῆτε ἐν τοῖς τεθηκόσιν ἐστί, μῆτ' ἐν τοῖς βιοῦσι.
32. Ἐμοὶ μὲν δοκεῖ μάλιστ' ἂν ἔνδοξος γενέσθαι καὶ βασιλεὺς καὶ τύραννος, εἰ πρῶτος χρῶτο τοῖς νόμοις τῆς πατρίδος.
33. Βίας ἔν τινι πόντῳ σιωπῶν καὶ σκωπτόμενος εἰς ἀβελτερίαν ὑπὸ τινος ἀδολέσχου· Καὶ τίς ἂν, ἔφη, δύναιτο μωρὸς ὢν ἐν οἴνῳ σιωπᾶν;
34. Θεώρει ὡσπερ ἐν κατόπτρῳ τὰς σαυτοῦ πράξεις, ἵνα τὰς μὲν καλὰς ἐπικοσμήῃς, τὰς δὲ αἰσχρὰς καλύπτῃς.

Περιάνδρου

Μηδὲν χρημάτων ἕνεκα πράττειν· δεῖ γὰρ τὰ κερδαντὰ κερδαίνειν.

2. Τοὺς μέλλοντας ἀσφαλῶς τυραννήσειν τῇ

εὐνοίᾳ δορυφορεῖσθαι δεῖ, καὶ μὴ τοῖς ὅπλοις.

3. Μηδενὶ φθόνει.
4. Ὡσπερ ἡ ἐρυσίβη ἴδιόν ἐστι τοῦ σίτου νόσημα, οὕτω φθόνος φιλίας ἐστὶν ἀρρώστημα.
5. Ὡσπερ ὁ ἰὸς σίδηρον, οὕτως ὁ φθόνος τὴν ἔχουσαν αὐτὸν ψυχὴν ἐξαναψήχει.
6. Ὅσῳ γὰρ ἂν φθονῆς, τοσοῦτῳ μειζόνων γίνη πρόξενος ἀγαθῶν τῷ φθονουμένῳ.
7. Ἐρωτηθεῖς, διὰ τί τυραννεῖ, ἔφη, Ὅτι καὶ τὸ ἐκουσίως ἀποστήναι καὶ τὸ ἀφαιρεθῆναι κίνδυνον φέρει.
8. Ἐρωτηθεῖς, τί μέγιστον ἐν ἐλαχίστῳ, εἶπε, Φρένες ἀγαθαὶ ἐν σώματι ἀνθρώπου.
9. Κέρδος αἰσχρὸν βαρὺ κειμήλιον.
10. Λόγων ἀπορρήτων ἐκφοράς μὴ ποιοῦ.
11. Ἐρωτηθεῖς, τί πάντων αἴτιον, ἔφη, Χρόνος.

Τῶν αὐτῶν ἐπτὰ σοφῶν περὶ οἰκονομίας ἀποφθέγματα

Τοῦτον ἄριστον ὁ Σόλων εἶπεν αὐτῷ δοκεῖν οἶκον, ὅπου τὰ χρήματα μῆτε κτωμένοις ἀδικία, μῆτε φυλάττουσιν ἀπιστία, μῆτε δαπανῶσι μετάνοια πρόσσεστιν. Ὁ δὲ Βίας· ἐν ᾧ τοιοῦτός ἐστιν ὁ δεσπότης δι' αὐτόν, οἶος ἔξω διὰ τὸν νόμον. Ὁ δὲ Θαλῆς· ἐν ᾧ πλείστην ἄγειν τῷ δεσπότηι σχολὴν ἔξεστιν. Ὁ δὲ Κλεόβουλος· εἰ πλείονας ἔχει τῶν φοβουμένων αὐτὸν τοὺς φιλοῦντας ὁ δεσπότης. Ὁ δὲ Πιττακὸς εἶπεν, ὡς ἄριστος οἶκός ἐστιν ὁ τῶν περισσῶν καὶ τῶν ἀναγκαίων μηδενὸς ἐνδεόμενος. Ὁ δὲ Χίλων ἔφη, δεῖν μάλιστα βασιλευομένη πόλει προσεικέναι τὸν οἶκον· εἶτα προσεῖπεν, ὅτι Λυκοῦργος πρὸς τὸν κελεύοντα δημοκρατίαν ἐν τῇ πόλει καταστήσαι, πρῶτον, ἔφη, ποιήσον ἐν τῇ οἰκίᾳ σου δημοκρατίαν.

Τῶν αὐτῶν περὶ πολιτείας ἀποφθέγματα

Καὶ πρῶτος ὁ Σόλων· Ἄλλ' ἀκήκοας μὲν ἦν ἔχω γνώμην περὶ πολιτείας, εἰ δὲ βούλει καὶ νῦν ἀκούειν, δοκεῖ μοι πόλις ἄριστα πράττειν καὶ μάλιστα σώζειν δημοκρατίαν, ἐν ἣ τὸν ἀδικήσαντα τοῦ ἀδικηθέντος οὐδὲν ἦττον οἱ μὴ ἀδικηθέντες προβάλλονται καὶ κολάζουσιν. Δεύτερος δὲ ὁ Βίας ἔφησε, κρατίστην εἶναι δημοκρατίαν, ἐν ἣ πάντες ὡς τύραννον

φοβούνται τὸν νόμον. Ἐπὶ τούτῳ Θαλῆς τὴν μήτε πλουσίους ἄγαν, μήτε πένητας ἔχουσιν πολίτας. Μετὰ δὲ τούτον ὁ Ἀνάχαρσις ἐν ἡ τῶν ἄλλων ἴσων ὀριζομένων ἀρετὴ τὸ βέλτιον ὀρίζεται καὶ κακία τὸ χεῖρον. Πέμπτος ὁ Κλεόβουλος ἔφη, μάλιστα σωφρονεῖν δῆμον, ὅπου τὸν ψόγον μᾶλλον οἱ πολιτευόμενοι δεδοίκασιν ἢ τὸν νόμον. Ἐκτος δὲ Πιττακός, ὅπου τοῖς πονηροῖς οὐκ ἔξεστιν ἄρχειν, καὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἔξεστιν ἄρχειν. Μετατραπείς δὲ ὁ Χίλων ἀπεφήνατο, τὴν μάλιστα νόμων, ἥκιστα δὲ ῥητόρων ἀκούουσαν πολιτείαν ἀρίστην εἶναι. Τελευταῖος δὲ πάλιν ὁ Περιάνδρος ἐπικρίνων ἔφη, δοκεῖν αὐτῷ πάντας ἐπαινεῖν δημοκρατίαν τὴν ὁμοιοτάτην ἀριστοκρατία.

Ἄ ναχάρσιδος Γνούρου ἀποφθέγματα

Κρεῖττον ἓνα φίλον ἔχειν πολλοῦ ἄξιον ἢ πολλοὺς μηδενὸς ἀξίους.

2. Πρὸς τὴν Σόλωνος οἰκίαν ἀφικόμενος τῶν θεραπόντων τινὶ ἐκέλευσε μηνῦσαι, ὅτι παρῆναι πρὸς αὐτὸν Ἀνάχαρσις, καὶ βούλοιο αὐτὸν θεάσασθαι ξένος τε, εἰ οἷόν τε, γενέσθαι· καὶ ὁ θεράπων εἰσαγγείλας ἐκελεύσθη ὑπὸ τοῦ Σόλωνος εἰπεῖν αὐτῷ, ὅτι περ ἐν ταῖς ἰδίαις πατρίσι ξένους ποιοῦνται· ἔνθεν ὁ Ἀνάχαρσις ἐλθὼν ἔφη· νῦν αὐτὸς ἐν τῇ πατρίδι εἰμί, καὶ προσήκει μοι ξένους ποιεῖσθαι· ὁ δὲ καταπλαγείς τὴν ἐτοιμότητα εἰσέφησεν αὐτόν, καὶ μέγιστον φίλον ἐποίησατο.

3. Ἐρωτηθεὶς, τί ἐστὶν ἐν ἀνθρώποις ἀγαθὸν τε καὶ φαῦλον; ἔφη, Γλῶσσα.

4. Γλώσσης, γαστρός, αἰδοίων κράτει.

5. Ὑπὸ μειρακίου παρὰ πότον ὑβρισθεὶς ἔφη· Μειράκιον, ἐὰν νέος ὦν τὸν οἶνον οὐ φέρης, γέρων ὦν ὕδωρ οἴσεις.

6. Ἀνάχαρσις ἔφη, κίρναμένου κρατήρος ἐφεστῖον τὸν μὲν πρῶτον ὑγείας πίνεσθαι, τὸν δὲ δεῦτερον ἡδονῆς, τὸν δὲ τρίτον ὑβρεως, τὸν δὲ τελευταῖον μανίας.

7. Ἐρωτηθεὶς, εἴ εἰσὶν ἐν Σκύθαις αὐλοί, εἶπεν, Ἄλλ' οὐδὲ ἄμπελοι.

8. Ἐρωτηθεὶς, πῶς οὐκ ἂν γένοιτό τις φιλοπότης, εἶπεν· Εἰ πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοι τὰς τῶν μεθύντων ἀσημοσύνας.

9. Θαυμάζειν φησὶ, πῶς Ἕλληνας ἀρχόμενοι μὲν ἐν μικροῖς πίνουσι, πλησθέντες δὲ ἐν μεγάλοις.

10. Ἀνάχαρσις ἔλεγε τῷ νομίματι πρὸς οὐδὲν ἕτερον ἢ τὸ ἀριθμεῖν χρωμένους ὄρα τὸς Ἕλληνας.

11. Ἐρωτηθεὶς, πότερον πλείους εἰσὶν οἱ ζῶντες ἢ οἱ νεκροί, ἔφη· Τοὺς οὖν πλείοντας ποῦ τίθης;

12. Μαθὼν τέτταρας δακτύλους εἶναι τὸ πάχος τῆς νεώς, τοσοῦτον ἔφη τοῦ θανάτου τοὺς πλείοντας ἀπέχειν.

13. Ὀνειδιζόμενος ὑπὸ Ἀττικοῦ, ὅτι Σκύθης ἐστίν, ἔφη· Ἄλλ' ἐμοὶ μὲν ὄνειδος ἢ πατρίς, σὺ δὲ τῇ πατρίδι.

14. Πῶς, ἔλεγε, ἀπαγορεύοντες τὸ ψεύδεσθαι ἐν ταῖς καπηλείαις φανερώς ψεύδονται;

15. Ἐρωτηθεὶς, τίνα τῶν πλοίων ἐστὶν ἀσφαλέστερα; ἔφη, Τὰ νενεωλκημένα.

16. Τὸ ἔλαιον μανίας φάρμακον ἔλεγε διὰ τὸ ἀλειφομένους τοὺς ἀθλητὰς ἐπιμαίνεσθαι ἀλλήλοις.

17. Καὶ τοῦτο ἔφη θαυμασιώτατον ἐωρακέναι παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι τὸν μὲν καπνὸν ἐν τοῖς ὄρεσι καταλείπουσι, τὰ δὲ ξύλα εἰς τὴν πόλιν κομίζουσι.

18. Θαυμάζειν ἔλεγε, πῶς οἱ Ἕλληνες, νομοθετοῦντες κατὰ τῶν ὑβριζόντων, τοὺς ἀθλητὰς τιμῶσιν ἐπὶ τῷ τύπτειν ἀλλήλους.

19. Τὴν ἀγορὰν ὠρισμένον ἔφη τόπον εἰς τὸ ἀλλήλους ἀπατᾶν καὶ πλεονεκτεῖν.

20. Ἀνάχαρσις ἔφησεν εὐδαιμονίαν ἄρχοντος νομίζειν, εἰ μὴ μόνος εἴη φρόνιμος.

21. Θαυμάζειν ἔφη, πῶς παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἀγωνίζονται μὲν οἱ τεχνῖται, κρίνουσι δὲ οἱ μὴ τεχνῖται.

22. Παίζειν δεῖ, ὅπως σπουδάσης.

23. Ὀνειδιζόμενος, ὅτι Σκύθης ἐστίν, εἶπεν· Τῷ γένει, ἀλλ' οὐ τῷ τρόπῳ.

24. Ἀρδάλου εἰπόντος· Ἀλλὰ θεοὶ γε Σκύθαις εἰσὶν· Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη, γλώσσης ἀνθρωπίνης συνιέντες, οὐχ ὥσπερ δὲ οἱ Ἕλληνες, οἰόμενοι Σκυθῶν διαλέγεσθαι βέλτιον, ὅμως τοὺς θεοὺς ὁστέων καὶ ξύλων ἡδῖον ἀκροᾶσθαι νομίζουσι.

25. Οἶδα καὶ Ἀνάχαρσιν τὸν Σκύθην ἐν συμποσίῳ γελωτοποιῶν εἰσαχθέντων ἀγέλαστον διαμείναντα, πιθήκου δ' ἐπεισαχθέντος γελάσαντα φάναι ὡς οὗτος μὲν φύσει γελοῖός ἐστιν, ὁ δ' ἄνθρωπος ἐπιτηδεύσει.

26. Ἀνάχαρσις ὁ Σκύθης ἐρωτηθεὶς, διὰ τίνα αἰτίαν ἀνθρωποὶ λυποῦνται πάντοτε, ἔφη· Ὅτι οὐ μόνον αὐτοὺς τὰ ἴδια κακὰ λυποῦσιν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀλλότρια ἀγαθὰ.

27. Ἀνάχαρσις ἔφη πρὸς τὸν ἀποπέμφαντα αὐτόν [Σκυθέων βασιλέα] Ἕλληνας πάντας ἀσχόλους εἶναι ἐς πᾶσαν σοφίην, πλην Λακεδαιμονίων· τούτοισι δὲ εἶναι μούνοισι σωφρόνως δοῦναί τε καὶ δέξασθαι λόγον.

28. Ἀνάχαρσις ὁ σοφὸς ἐπιδεικνύμενος τὴν τῆς ἀμπέλου δύναμιν τῷ τῶν Σκυθῶν βασιλεῖ, καὶ τὰ κλήματα αὐτῆς δεικνύς, ἔλεγεν ὡς εἰ μὴ καθ' ἕκαστον ἔτος ἔτεμνον οἱ Ἕλληνες τὴν ἀμπελον, ἤδη κἂν ἐν Σκύθαις ἦν.

29. Ὅτι δὲ τὸ μεθύειν καὶ τὰς ὄψεις ἡμῶν πλανᾷ, σαφῶς ἔδειξεν Ἀνάχαρσις δι' ὧν εἴρηκε, δηλώσας ὅτι ψευδεῖς δόξαι τοῖς μεθύουσι γίνονται. Συμπότης γάρ τις ἰδὼν αὐτοῦ τὴν γυναῖκα ἐν τῷ συμποσίῳ ἔφη· ὦ Ἀνάχαρσι, γυναῖκα γεγάμηκας αἰσχράν. Καὶ ὡς ἔφη· Πάνυ γε κάμοι δοκεῖ, ἀλλὰ μοι ἔγχεον, ὦ παῖ, ποτήριον ἀκρατέστερον, ὅπως αὐτὴν καλὴν ποιήσω.

30. Παραγενόμενος εἰς Σκυθίαν καὶ νομιζόμενος τὰ νόμιμα παραλύειν τῆς πατρίδος, πολὺς ὢν ἐν τῷ ἑλληνίζειν, τοξευθεὶς ἐν κυνηγεσίῳ πρὸς τὰδελφοῦ τελευτᾷ εἰπὼν, διὰ μὲν τὸν λόγον ἐκ τῆς Ἑλλάδος σωθῆναι, διὰ δὲ τὸν φθόνον ἐν τῇ οἰκείᾳ ἀπολέσθαι. Ἔνιοι δὲ τελετὰς ἑλληνικὰς ἐπιτελοῦντα διαχρησθῆναι.

Μύσωνος ἀποφθέγματα

Μὴ ἐκ τῶν λόγων τὰ πράγματα, ἀλλ' ἐκ τῶν πραγμάτων τοὺς λόγους ζητεῖ· οὐ γὰρ ἔνεκα τῶν λόγων τὰ πράγματα συντελεῖται, ἀλλ' ἔνεκα τῶν πραγμάτων οἱ λόγοι.

2. Εὐρῶν Ἀνάχαρσις. αὐτὸν θέρους ἐχέτην ἀρότρῳ προσαρμόττοντα εἶπεν· Ἄλλ', ὦ Μύσων, οὐχ ὥρα νῦν ἀρότρου· Καὶ μάλα, εἶπεν, ὥστε ἐπισκευάζειν.

3. Ὠφθη ποτὲ ἐν Λακεδαίμονι μόνος ἐπ' ἐρημίας γελῶν· ἄφνω δὲ τινος ἐπιστάντος καὶ πυθομένου, διὰ τί μηδενὸς παρόντος γελᾷ· Δι' αὐτὸ τοῦτο, ἔφη.

Ἐπίγραμμα ἀδέσποτον εἰς τοὺς ἑπτὰ σοφούς

Ἐπτὰ σοφῶν ἐρέω κατ' ἔπος πόλιν, οὖνομα, φωνήν. Μέτρον μὲν Κλεόβουλος ὁ Λίνδιος εἶπεν ἄριστον. Χίλων δ' ἐν κοίλῃ Λακεδαίμονι· γνῶθι σεαυτόν. Ὅς δὲ Κόρινθον ἔναιε, χολοῦ κρατέειν Περίανδρος. Πιττακὸς οὐδὲν ἄγαν, ὡς ἔην γένος ἐκ Μιτυλήνης. Τέρμα δ' ὄρᾳν βιότιοι, Σόλων ἱεραῖς ἐν Ἀθήναις. Τοὺς πλέονας κακίους δὲ Βίας ἀπέφηνε Πριηνεύς. Ἐγγύην φεύγειν δὲ Θαλῆς Μιλήσιος ἠΐδα.

Ἄντιπάτρου εἰς τοὺς ἑπτὰ σοφούς ἐπίγραμμα

Ἐπτὰ σοφῶν, Κλεόβουλε, σὲ μὲν τεκνώσατο Λίνδος, ἀμφὶ δὲ Σισυφία χθῶν Περίανδρον ἔχει, Πιττακὸν ἢ Μιτυλήνα, Βίαντα δὲ διὰ Πριήνη, Μίλητος δὲ Θαλῆν, ἄκρον ἔρεισμα δίκας, ἀ Σπάρτα Χεῖλωνα, Σόλωνα δὲ Κεκροπίς αἶα· πάντας ἀριζάλου σωφροσύνας φύλακας.